

Textová část'

4

SMUTEČNÍ SÍŇ LITVÍNOV

Zoznam príloh

Grafická část':

1. Panel 01
2. Panel 02
3. Panel 03

Textová časť:

- 4.1. Sprievodná správa
- 4.2. Tabuľka s bilanciou výmer a prepočtu nákladov
- 4.3. Anotácia
- 4.4. Zmenšené panely grafickej časti

5. Obálka „Autor“

4.1. Sprievodná správa

Koncepcia krajiny:

Zámerom riešenia je existujúcu časť cintorína prečistiť od nánosov, zjednotiť a zvýrazniť hodnotné plochy a rozšíriť ho o časť na západnej strane, ktorá je zadefinovaná aj v územnom pláne, pretože z dlhodobého hľadiska bude nevyhnutné zväčšiť rozlohu cintorína. Návrh preto počíta s komplexným prístupom k celému areálu, z toho vychádza aj umiestnenie nového objektu smútočnej siene.

Preriešenie súčasnej situácie zahŕňa vytvorenie reprezentatívneho vstupu zmenou dlažby a vyčlenením centrálného priestoru, otvorenie vstupných kolonád do pôvodného stavu, presunutie urnových stien do časti kolumbárií, preriešenie parkovacích plôch, zmenu oplotenía a doplnenie vysokej zelene v alejách.

Súčasnú smútočnú sieň návrh ponecháva náznakovo iba v časti obradnej siene, ktorá získava novú funkciu – predajňa kvetín, vencov a sklad náradia cintorína. Odstránením sekundárnych prevádzkových priestorov sa vytvárajú priehľady na novú smútočnú sieň, umiestnenú v severozápadnej časti.

Rozšírenie areálu, ktoré je komponované k novonavrhovanému objektu, pracuje s existujúcim lesom a vytvára krajinu inverznú k pôvodnému cintorínu. Dominantou priestoru je nepochôdzna alej sprevádzaná vodným kanálom napojená na patio a vodnú plochu smútočnej siene, ktorá vrcholí malým námestím s plastikou. Návštevník sa k nemu dostáva cez kľukatú cestu, ktorá ho prevedie rôznymi scenériami, ako sú lúka, les, alej, a pod.

Patio pri východe z budovy vytvára tranzitný priestor medzi sieňou a cintorínom, vyvýšený balkón, kde je možné si odpočinúť pred ďalšou cestou do krajiny.

Architektonické riešenie:

Cieľom návrhu bolo vytvoriť dôstojný priestor pre smútočný obrad, ktorý svojou architektonickou simplicitou na seba neupozorňuje a hlavným prvkom sú samotní ľudia a obrad. Zámerom bolo napriek minimalistickému výrazu zdôrazniť intenzívny intímny zážitok.

Celkové riešenie objektu, ako aj exteriérových plôch, vytvára priestor pre individuálne prežívanie, pre rozjímanie a súkromie. Čistota vyjadrená v interiéri, ktorý je doplnený len o najnevyhnutnejšie prvky, ponúka osobitosť pre pocity jednotlivcov.

V pohybe pozostalých ale aj ostatných návštevníkov smútočnej siene bolo zámerom navodiť pocit kompresie a expanzie za sebou nasledujúcich priestorov pomocou rôznej svetlej výšky, čím sa zároveň dosiahla hierarchizácia objektu. V priestoroch, kde sa pozostali dostávajú do kontaktu so zosnulým je všetka pozornosť sústredená na samotný proces rozlúčky, čomu dopomáha absencia priamych výhľadov do exteriéru a hra so svetlom, ktorá dotvára intimitu.

Časť objektu, v smútočnej sieni, ktorá sa javí ako levitujúca, no pritom svojou výškou (4,5metra) pôsobí relatívne masívne, navodzuje dojem zdvihnutej opony. Interiér sa vypúšťa do exteriéru a exteriér vchádza dnu, čím sa dotýkajú dva svety. Je to odkaz na duchovné

rozmary daného obradu a vyvoláva otázky, spojené s koncom života, pominuteľnosťou, večnosťou, a nekonečnom. Hranica medzi interiérom a exteriérom je veľmi tenká a na viacerých miestach (foyer, smútočná sieň) sa prelína až do takej miery, že je z návrhu vypustené zasklenie. Tento jav navodzuje pozostalým pocit živosti na vlastnej koži a surovosti, ktorá reprezentuje konfrontáciu niekedy hraničných situácií.

Funkčno-prevádzkové členenie:

Objekt je členený na dve podlažia – nadzemné podlažie patrí verejnosti, suterén obsahuje priestory pre zamestnancov a prevádzku. Styk medzi verejnosťou a zamestnancami je oddelený - vstupmi aj prevádzkou. Pohyb zosnulého do siene a miestnosti pre jeho výstavu je automatizovaný.

Materiálové, konštrukčné a technologické riešenie:

Konštrukčne je objekt riešený kombináciou nosných železobetónových stien a dvoch pätiiek, do ktorých je kotvená ľahčená priehradová oceľová konštrukcia obvodového plášťa.

Keďže hlavné priestory pre verejnosť sú riešené ako istý „medzipriestor“ medzi interiérom a exteriérom, dôležitým prvkom je vnútorná klíma. Väčšinu roka vedia tieto časti fungovať bez akéhokoľvek zásahu. V zimnom období sú nárazovo vykurované (konvektormi a vyhrievanými lavičkami) v nadväznosti na vonkajšiu teplotu, no vždy s cieľom zachovať pocit exteriéru, ale zároveň eliminovať jeho nepriaznivé stránky.

4.3. Anotácia

Zámerom riešenia je existujúcu časť cintorína prečistiť od nánosov, zjednotiť a zvýrazniť hodnotné plochy a rozšíriť ho o časť na západnej strane. Rozšírenie areálu pracuje s existujúcim lesom, vytvára krajinu inverznú k pôvodnému cintorínu. Cieľom návrhu bolo vytvoriť priestor, kde hlavným prvkom sú samotní ľudia a obrad. Celkové riešenie, vytvára priestor pre individuálne prežívanie intímneho zážitku. Absencia priamych výhľadov do exteriéru dopomáha sústrediť všetku pozornosť na samotný proces rozlúčky. Časť objektu, ktorá sa javí ako levitujúca, navodzuje dojem zdvihnutej opony. Interiér sa vypúšťa do exteriéru a opačne, čím sa dotýkajú dva svety. Odkazuje sa tak na otázky, spojené s koncom života a večnosťou.

4.4. Zmenšené panely grafickej časti

